

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1917.

Treść: (M 323.—326.) 323. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie z dnia 26. stycznia 1917 o ochronie najmościerców. — 324. Rozporządzenie, którem zmienia się częściowo rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 30. maja 1917, w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami. — 325. Rozporządzenie, w sprawie obrotu surową gumą, gutaperką, balatą, mieszaninami gumy, rozczykami gumy, faktisem, odpadkami gumowymi i sporządzonymi z nich regeneratami. — 326. Rozporządzenie, w sprawie utworzenia wojennego związku dla przemysłu kauczukowego.

323.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 30. lipca 1917,

którem zmienia się rozporządzenie z dnia 26. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 34, o ochronie najmościerców.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zmienia się rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 26. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 34, o ochronie najmościerców, jak następuje:

§ 1.

Do § 2., ustęp 1., l. 3, rozporządzenia należy dodać następujące zdanie:

„Za uzasadnione należy następnie uważać podwyższenie czynszu najmu o kwotę, o którą wynajmujący wskutek dokonanego po wybuchu wojny, lecz przed dniem 28. stycznia 1917 podwyższenia stopy odsetek hipotecznych (należytości ubocznych) jest bardziej obciążony niż przedtem, chyba że czynsz najmu w czasie między podwyższeniem stopy odsetek hipotecznych i między dniem oznaczonym już został podwyższony.“

§ 2.

§ 5. rozporządzenia opiewać będzie:

„Jak długo członkowie rodziny jednej z osób oznaczonych w § 1. ustawy z dnia 27. lipca

1917, Dz. u. p. Nr. 313, pobierają państwowy zasiłek na utrzymanie, nie może być podwyższonym czynsz najmu od przedmiotu najmu, zajmowanego przez członków rodziny takich osób, jeżeli wskutek tego podwyższenia byłoby zagrożone ich utrzymanie.“

§ 3.

Rozporządzenie to wejdzie w życie w dniu ogłoszenia.

Seidler wlr.

Toggenburg wlr.

Mataja wlr.

Schaner wlr.

Ertl wlr.

Czapp wlr.

Höfer wlr.

Ćwikliński wlr.

Banhans wlr.

Homann wlr.

Wimmer wlr.

Twardowski wlr.

324.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 30. lipca 1917,

którem zmienia się częściowo rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 31. maja

1917, Dz. u. p. Nr. 246, w sprawie uregulowania obrotu świeżymi owocami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się:

Artykuł I.

§ 4., ustęp 1., rozporządzenia Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 31. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 246, zmienia się i będzie on teraz opiewał, jak następuje:

1. Przesyłki świeżych owoców (§ 1.) o ciężarze 50 *kg* i więcej wolno przedsiębiorstwom kolei żelaznych i żeglugi parowej przyjmować do przewozu tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych jest dla każdej przesyłki dołączone poświadczenie przewozowe, wystawiony przez właściwy urząd (punkt 5.) według formularza, wydrukowanego w dodatku B. Formularze te są do nabycia w biurze zaopatrzenia w jarzyny i owoce lub w jego biurach krajowych.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 3. sierpnia 1917.

Höfer wtr.

Banhans wtr.

325:

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 31. lipca 1917,

w sprawie obrotu surową gumą, gutaperką, balatą, mieszaninami gumy, rozczyznami gumy, faktisem, odpadkami gumowymi i sporządzonymi z nich regeneratami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, jak następuje:

§ 1.

Kto w ilości razem wyż 1 *kg* przechowuje surową gumę (kaczuk), gutaperkę, balatę — surowe albo oczyszczone —, zrobione z tego mie-

szaniny, rozczyzny i regeneraty (guma miczel) oraz faktis jakoteż kto w ilościach powyżej 10 *kg* przechowuje odpadki gumowe (nie nadające się do użycia towary gumowe lub ich części [starą gumę], jakoteż nienadające się do użycia części nowego materiału gumowego), jest obowiązany donieść o tem najdalej do dnia 15. sierpnia 1917 T. akc. austriackiej Centrali dla kuczuku we Wiedniu, VII., Mariahilferstrasse 32, na formularzach, wydawanych przez wojenny Związek dla przemysłu kuczukowego.

Zgłoszenia te należy wnosić pisemnie według stanu z dnia 1. sierpnia 1917 i nadawać na pocztę jako polecone. Winny one podawać ilość towarów oddzielnie według gatunków towaru (przy odpadkach gumowych ponadto dokładną nazwę poszczególnych artykułów), miejsce składu i imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania uprawnionego do dyspozycji.

Postanowienia te nie obowiązują co do zapasów, znajdujących się w posiadaniu państwa i zarządu wojskowego.

Minister handlu może także na przyszłość zarządzić w każdym poszczególnym przypadku lub peryodyczne zgłaszanie poszczególnych towarów lub wszystkich towarów, wymienionych w pierwszym ustępie tego paragrafu.

§ 2.

Pozbywanie surowej gumy (kuczuku), gutaperki, balaty — surowych albo oczyszczonych —, zrobionych z tego mieszanin, rozczyznów i regeneratów (gumy miczel), oraz faktis jest dozwolone tylko na rzecz T. akc. austriackiej Centrali dla kuczuku.

§ 3.

Zbieranie i sortowanie odpadków gumowych, jakoteż handel, prowadzony w zwyczajnej drodze między zbieraczami a handlarzami, między tymi ostatnimi a sortującymi (zakupującymi), upoważnionymi przez T. akc. austriackiej Centrali dla kuczuku, następnie bezpośrednio sprzedaż odpadków gumowych na rzecz T. akc. austriackiej Centrali dla kuczuku nie podlegają żadnemu ograniczeniu. Jednakowoż przedsiębiorstwom przetwarzającym lub obrabiającym odpadki gumowe w swoim przedsiębiorstwie wolno nabywać takie odpadki gumowe tylko za pośrednictwem wojennego związku dla przemysłu kuczukowego (§ 7.).

Upoważnieni przez T. akc. austriackiej Centrali dla kuczuku sortujący (zakupujący) są obowiązani sprzedać wspomnianej Centrali wszystkie nabyte przez się odpadki gumowe. Bliższe zarządzenia co do cen objęcia wyda Minister handlu.

Do obręczy gumowych dla wozów motorowych i poruszanych siłą zwierzęcą pojazdów ma zastosowanie zamiast postanowień niniejszego paragrafu rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 225.

§ 4.

Bezpłatne odstąpienie wymienionych w § 1., ustęp 1., niniejszego rozporządzenia towarów wolno uskuteczyć tylko na rzecz c. i k. Ministerstwa wojny, urząd pieczy wojennej.

§ 5.

Minister handlu może w porozumieniu z interesowanymi Ministrami zarządzić wyjątki od postanowień §§ 2., 3. i 4. niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku winno objąć wymienione w § 1., ustęp 1., niniejszego rozporządzenia towary od upoważnionych przez nie sortujących (zakupujących) na podstawie szczegółowych postanowień, wydanych przez Ministra handlu.

Następnie winno towarzystwo to nabywać w drodze zakupna z wolnej ręki ofiarowane jej przez kogo innego bezpośrednio towary takiego samego rodzaju. Jeżeli przy tem nie przyjdzie do skutku porozumienie między posiadaczem towaru i T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku i nie nastąpi odbiór towaru, pozostaje posiadacz w odniesieniu do nieodebranych ilości towarów także nadal związanym postanowieniami §§ 2., 3. i 4. niniejszego rozporządzenia.

§ 7.

T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku winno mieć zakupione towary do dyspozycji wojennego związku dla przemysłu kauczukowego, który wyda dalsze zarządzenia.

§ 8.

Uchyła się wszystkie przed wejściem w życie tego rozporządzenia zawarte czynności prawne, dotyczące się towarów wymienionych w § 1., ustęp 1., o ile czynności te sprzeciwiają się postanowieniom §§ 2., 3. i 4., i o ile nie zostały wypełnione do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Roszczenia o dodatkowe dopełnienie lub o odszkodowanie z powodu niedopełnienia nie można podnosić.

Roszczenia z powodu niedopełnienia, które powstały przed wejściem w życie niniejszego roz-

porządzenia, pozostają nienaruszonymi. Nie można jednak żądać dodatkowego dopełnienia, lecz tylko odszkodowania.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do bieżących umów wojskowego i państwowego zarządu kolei żelaznych.

§ 9.

Minister handlu może zarządzić dla poszczególnych lub dla wszystkich towarów, wymienionych w § 1., ustęp 1., niniejszego rozporządzenia, obowiązek ofertowania i oddawania T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku lub upoważnionym przez nie sortującym (zakupującym) — ewentualnie po cenach najwyższych.

Artykuły oznaczone w takim zarządzeniu Ministra handlu należy do dnia ośmiu po wydaniu zarządzenia ofiarować do zakupna T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku, oznaczając dokładnie rodzaj towaru i jego ilości jakoteż miejsce złożenia. Obowiązek ofertowania ciąży na przechowcy. Jeżeli ten ostatni nie jest zarazem uprawnionym do dyspozycji, to ma on wraz z ofertą podać do wiadomości T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania uprawnionego do dysponowania.

Ofertę należy wnieść pismem poleconem.

Jeżeli oferent w ciągu 21 dni po otrzymaniu poświadczenia wniesienia oferty nie otrzyma wiadomienia T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku o tem, iż ofiarowane przez niego do zakupna ilości zostaną przyjęte, to może on niemi swobodnie dysponować. Jednak i w takim razie nie wolno wchodzących w grę materiałów ani odpłatnie ani bezpłatnie pozbywać przedsiębiorstwom, które towary te obrabiają lub przerabiają, ani też takim przedsiębiorstwom nabywać je.

Aż do chwili, oznaczonej w poprzednim ustępie, jest wzbronione każde zarządzenie ofertowanym towarem, sprzeciwiające się postanowieniom tego paragrafu. Towar ten należy na koszt posiadacza starannie traktować i przechowywać.

Ewentualne dalsze postanowienia co do objęcia towarów przez T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku lub przez jego upoważnionych sortujących (zakupujących) wyda Minister handlu.

W razie wydania wspomnianych w pierwszym ustępie tego paragrafu zarządzeń należy ostateczne ustanowienie ceny objęcia na wypadek, gdyby nie przyszło do skutku porozumienie się między interesowanymi lub gdyby cen najwyższych nie ozna-

czono, do związkowego sądu rozjemczego wojennego związku przemysłu kauczukowego. Ten sąd rozjemczy składa się przytem z przewodniczącego i z dwóch członków sądu rozjemczego oraz z dwóch znawców, powoływanych dla każdego poszczególnego przypadku przez przewodniczącego na podstawie listy, udzielonej mu przez Ministra handlu.

Minister handlu może powierzyć związkowemu sądowi rozjemczemu wojennego związku dla przemysłu kauczukowego w powyższym składzie także powszechne oznaczanie cen objęcia. Także w tym razie jest ustanowienie cen ostatecznem.

§ 10.

Towary, wymienione w § 1., ustęp 1., wolno od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie przyjmować publicznym przedsiębiorstwom ruchu (przedsiębiorstwom kolei żelaznej i żeglugi parowej) do przewozu tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki jest dołączone poświadczenie przewozowe, wystawione według dołączonego wzoru przez T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku w Wiedniu, VII., Mariahilferstrasse 32.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, następnie dla przesyłek z Węgier, z Bośni i Hercegowiny i z zagranicy cłowej nie są potrzebne tego rodzaju poświadczenia przewozowe.

Przesyłek, już oddanych zakładowi przewozowemu w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie dotyczą niniejsze postanowienia.

§ 11.

Dla zapewnienia przestrzegania postanowień niniejszego rozporządzenia może Minister handlu ustanowić organa kontrolne, mające wstęp każdego czasu do wszystkich przedsiębiorstw i magazynów, objętych tem rozporządzeniem; organom tym należy na żądanie pozwolić na wgląd we wszystkie odnośne księgi handlowe, korespondencye i inne zapiski.

§ 12.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń władz jakoteż za wszelkie współdziałanie przy udaremnianiu obowiązków, ustanowionych w tem rozporządzeniu lub na jego podstawie, o ile nie podlegają one surowszej karze, będą karaty władze polityczne pierwszej instancyi grzywnami do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy. Kary te można orzec także obok siebie. Ponadto można orzec przepadek wymienionych w § 1. materiałów, do których odnosi się czyn karygodny, a jeżeli przekroczenie nastąpiło przy wykonywaniu przemysłu, utratę uprawnień przemysłowego.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toggenburg wtr.

Banhans wtr.

Czapp wtr.

Mataja wtr.

Schauer wtr.

Wimmer wtr.

Serya, Nr.

Poświadczenie przewozowe dla surowej gumy, gutaperki, balaty, mieszanin gumy i jej rozczynów, faktisu, odpadków gumy i regeneratów.

Imię i nazwisko wysyłającego
w jest uprawniony do przewiezienia
..... kg
w czasie od do 191...
z (nazwa stacji wysyłającej)
do (nazwa stacji przeznaczenia)
(koleją lub okrętem parowym)
pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

T. akc. austr. Centrali dla kauczuku.

....., dnia 191...

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zaznaczyć.
Poświadczenie odbierze stacja przeznaczenia.

oo

(Nadawca wypełni, odłączy i odeszle natychmiast T. akc. austr. Centrali dla kauczuku.)

Serya, Nr.

Do

T. akc. austr. Centrali dla kauczuku

w

Wiedniu, VII., Mariahilferstrasse 32.

Niniejszem poświadczam się urzędownie, że dnia 191... nadał. tutaj

..... kg

(imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania nadawcy)
dla (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....

(Podpis nadawcy.)

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 31. lipca 1917,

w sprawie utworzenia wojennego związku dla przemysłu kauczukowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, jak następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa, trudniące się obrabianiem lub przerabianiem surowej gumy (kauczuku), gutaperki, balaty — surowej albo czyszczonej —, sporządzonych z tego mieszanin, rozcynów i regeneratów (gumy miczel), faktysu i odpadków gumowych (stających się niezdatnymi do użytku towarów gumowych lub części tychże [stara guma], jakoteż niezdatnych do użytku części nowego materiału gumowego), oraz wyrabianiem wspomnianych regeneratów, należą do wojennego związku przemysłu kauczukowego z siedzibą w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, w których wymienione w pierwszym ustępie obrabianie, przerabianie lub wyrabianie stanowi tylko część ruchu, są co do tej części członkami związku.

Przedsiębiorstwa i osoby, używające wymienionych w pierwszym ustępie materiałów jedynie jako nieistotnych środków pomocniczych swego ruchu (zdobnicy piór, dentyści i technicy dentyści, fabryki trzewików, warsztaty naprawy obręczy itp. jakoteż producenci pieczęci) nie są członkami związku.

Pracownie i przedsiębiorstwa rodzaju, oznaczonego w tym paragrafie, założone lub puszczone w ruch dopiero w czasie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, należą do związku od dnia, w którym rozpoczęły swą czynność.

Dla dochodzenia praw, wynikających z należenia do związku wojennego, w szczególności dla dochodzenia prawa przydziału materiałów surowych i półfabrykatów, jest miarodajnym rodzaj i rozmiar produkcji poszczególnych przedsiębiorstw przed wybuchem wojny, o ile w czasie wojny zapotrzebowanie zarządu wojskowego nie będzie wymagało odstępstw od tej zasady.

O przynależności do związku rozstrzyga w przypadkach wątpliwych Minister handlu po wysłuchaniu kierownictwa związku według swobodnego uznania.

Cel związku.

Zadaniami związku wojennego są:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu co do stosunków pracy i urządzeń ruchu we wchodzących w grę przedsiębiorstwach, prowadzenie dochodzeń co do zapasów, wyrobu i zbytu, a to w razie potrzeby przy współdziałaniu właściwych izb handlowych i przemysłowych;
- b) rozdzielanie znajdujących się w posiadaniu zarządu wojskowego i przydzielanych związkowi do rozdziału przez zarząd wojskowy od przypadku do przypadku materiałów surowych, półfabrykatów i całych fabrykatów według wskazówek Ministerstwa wojny;
- c) rozdzielanie innych przydzielanych przez władze wojennemu związkowi materiałów surowych, półfabrykatów i całych fabrykatów, a to według wskazówek odnośnych władz;
- d) rozdzielanie materiałów, zakupionych przez T. akc. austriackiej Centrali dla kauczuku, przyczem przedewszystkiem należy uwzględnić interesa publiczne;
- e) udzielanie rad władzom centralnym przy rozdawaniu zleceń;
- f) ustanawianie cen;
- g) współdziałanie przy regulowaniu kwestyi zarządu gospodarczego, odnoszących się do przemysłu kauczukowego, w szczególności przy wszystkich zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji jakoteż przywozu i wywozu, przy wydawaniu i wykonywaniu zakazów przywozu i wywozu, przy zarządzeniach, wydawanych w dziedzinie polityki handlowej i pieczy socjalnej, i przy wszystkich kwestyach, jakie się nasuną przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego, wreszcie wykonanie rozciągających się na to zarządzeń, o ile Minister handlu poruczy je związkowi.

§ 3.

Prawny charakter związku.

Związek jest osobą prawniczą. Zastępuje go na zewnątrz kierownictwo związku (§ 10.). Imieniem związku podpisuje w sposób prawnie obowiązujący przewodniczący lub jeden z jego zastępców.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Członkowie związku winni popierać cele związku i zaniechać wszystkiego, co by mogło ich osiągnięcie utrudnić lub jemu przeszkodzić.

Mają oni stosować się do zarządzeń, wydanych przez kierownictwo związku i to także do takich zarządzeń, które dotyczą świadczenia datków na pokrycie kosztów sprawowania czynności oraz mają udzielać wszystkich wyjaśnień, potrzebnych do ich przygotowania i przeprowadzenia. Winni oni także poddać swe przedsiębiorstwa i prowadzenie interesów wszelkiemu nadzorowi, potrzebnemu do osiągnięcia celów związku. Nadzór ten będzie wykonywany przez osobne urzędowe organa, ustanowione przez Ministra handlu — w czasie wojny także przez Ministra wojny; organa te będą zdawały sprawę o swych spostrzeżeniach Ministrowi handlu względnie Ministrowi wojny.

§ 5.

Biuro zgłaszania zapotrzebowania.

Do związku dołączone jest biuro zgłaszania zapotrzebowania dla stojących poza związkiem drobno- i wielko-przemysłowych konsumentów towarów, wymienionych w § 1., alinea 1.

Rozmiar i rodzaj działalności tego biura oznaczy Minister handlu.

§ 6.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) zgromadzenie związkowe;
- b) kierownictwo związku.

§ 7.

Zgromadzenie związkowe i jego uprawnienia.

Zgromadzenie związkowe obejmuje wszystkich członków związku.

Kierownictwo związku (§ 10.) winno wysłuchać zgromadzenie związkowe przed wszystkimi rozstrzygnięciami i zarządzeniami zasadniczej natury. Jego uchwały są dla kierownictwa związku wiążącymi.

W szczególności jest obowiązkiem zgromadzenia związkowego:

- a) ustalać zasady dla traktowania spraw, oznaczonych w § 2. a, d do g;
- b) wydawać uchwały co do pokrywania i rozdziału kosztów sprawowania czynności związku;
- c) czuwać nad prowadzeniem kasy i składaniem rachunków i zatwierdzać je;
- d) ustalać pewne stany faktyczne, w razie których istnienia może kierownictwo związku lub sąd rozjemczy (§§ 16. i 17.) orzec kary porządkowe, jakoteż oznaczać wymiar tych kar, przyczem jednak przy stanach faktycznych, których ukaranie jest przekazane kierownictwu związku, nie wolno przekroczyć wymiaru

kary 2000 K, w innych zaś przypadkach wymiaru kary 20.000 K dla poszczególnego przypadku;

- e) ustanawiać wydziały dla przedyskutowania i przeprowadzenia pewnych kwestyi jakoteż ustanawiać grupy fachowe i miejscowe;
- f) przybierać rady przyboczne.

§ 8.

Regulaminy zgromadzenia związkowego.

Zgromadzenie związkowe zbiera się w miarę potrzeby w Wiedniu. Na żądanie komisarza rządowego lub na pisemny wniosek przynajmniej pięciu członków związku należy zwołać posiedzenie do dni 14. Zaproszenia na posiedzenia można uskutecznić pisemnie lub telegraficznie.

Zgromadzenie związkowe jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli wszyscy członkowie związku i komisarze rządowi zostali zaproszeni i jeżeli przynajmniej trzech członków kierownictwa związku i czwarta część członków związku są obecni. Uchwały przychodzą do skutku zwyczajną większością głosów. Przewodniczy przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Przewodniczący nie głosuje. W razie równości głosów on rozstrzyga. Komisarze rządowi nie głosują.

Członkowie zgromadzenia związkowego mają prawo każdego czasu przedstawiać kierownictwu związku wnioski, co do których to ostatnie ma jak najrychlej powziąć uchwałę.

Uchwałą większości głosów obecnych może być zarządzone zachowanie w tajemnicy poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyników głosowania.

§ 9.

Grupy fachowe.

Dla przedyskutowania wszystkich tych spraw, które w szczególności odnoszą się do jednej tylko gałęzi przemysłu można tworzyć grupy fachowe. Wszyscy członkowie związku z odnośnej gałęzi przemysłu należą do swej grupy fachowej. Grupy fachowe są doradczymi organami kierownictwa związku w kwestyach, dotyczących w danym wypadku odnośnej gałęzi przemysłu.

Przepisy o sprawowaniu czynności grup fachowych wydaje Minister handlu.

§ 10.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z przewodniczącego, jego pierwszego i drugiego zastępcy

i z pięciu członków, których mianuje Minister handlu z koła członków związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe.

Kierownictwo związku zastępuje związek na zewnątrz, w szczególności przy prowadzeniu rokowań z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Do niego należy rozstrzyganie we wszystkich kwestjach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwały przez zgromadzenie związkowe. Ma ono przedkładać bieżące sprawozdania ze swej czynności zgromadzeniu związkowemu.

Kierownictwo związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe zgromadzeniu związkowemu do zbadania i zatwierdzenia.

Kierownictwo związku ustanawia na wniosek przewodniczącego potrzebnych urzędników i potrzebne siły pomocnicze, których się wynagradza z funduszków związku. Ustanowienie osób na stanowisko kierujące wymaga zatwierdzenia Ministra handlu.

Przewodniczący, a w razie doznania przezeń przeszkody, jeden z jego zastępców, zwołuje posiedzenia zgromadzenia związkowego i kierownictwa związku i na nich przewodniczy.

Do przewodniczącego, a w razie przeszkody, do jego zastępców należy prowadzenie bieżących spraw i czuwanie nad wewnętrznym tokiem służby. Jemu podlegają urzędnicy i siły pomocnicze związku.

§ 11.

Regulamin czynności kierownictwa związku.

Kierownictwo związku zbiera się w razie potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia do członków kierownictwa związku oraz do komisarzy rządowych mogą być wystosowane pisemnie lub telegraficznie.

Kierownictwo związku należy zwołać w ciągu 8 dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub przynajmniej dwu członków kierownictwa związku, podając przedmioty obrad.

Kierownictwo związku jest bez względu na ilość obecnych zdolne do powzięcia uchwał, jeśli wszyscy członkowie i komisarze rządowi są zaproszeni.

Uchwały jego zapadają zwyczajną większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, za którem oświadczył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie głosują.

§ 12.

Szczególne obowiązki funkcyjaryuszów i urzędników związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku oraz wszyscy urzędnicy związku winni przy swem urzędowaniu przestrzegać największej bezstronności i największej sumiennosci.

Wszyscy funkcyjaryusze i urzędnicy związku są obowiązani przestrzegać ścisłej tajemnicy poza urzędowaniem co do wszystkich spraw związku, o których powzięli wiadomość w tym swoim charakterze, a których zużytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom wojennego związku lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw członków związku; mają oni to przyrzec na piśmie.

Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by zapobiedz nadużyciom przy zużytkowaniu lub podawaniu nadchodzących wiadomości o stosunkach przedsiębiorczych. Urzędnicy związku winni usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych przez członków związku kancelaryi związku tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich ze strony przewodniczącego kierownictwa związku lub komisarzy rządowych lub gdy kierownictwo związku poweźmie w tym kierunku uchwałę.

§ 13.

Koszta urzędowania.

Dla pokrycia kosztów urzędowania związku winni członkowie związku składać opłaty, ustanowione przez zgromadzenie związkowe, które to opłaty można ściągać w drodze egzekucji politycznej.

§ 14.

Nadzór państwowy.

Związek znajduje się pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami, a przez czas trwania wojny także przez Ministra wojny.

Komisarze rządowych należy zapraszać na wszystkie obrady i posiedzenia organów związku i grup fachowych i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów związku i grup fachowych na tak długo, aż Minister handlu wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają też prawo wglądu do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów organów wojennego związku i grup fachowych i żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 15.

Rządowe prawo zatwierdzenia.

Zatwierdzeniu Ministra handlu podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia zgromadzenia związkowego względnie kierownictwa związku, dotyczące:

- a) rozdziału materiałów, oznaczonych w § 2., punkt c i d;
- b) ustanawiania cen (§ 2. f);
- c) wysokości opłat związkowych, jeśli mają je uiszczać członkowie związku, stosownie do § 13.;
- d) ustalania stanów faktycznych, przy których zaistnieniu może kierownictwo związku lub sąd rozjemczy nałożyć kary porządkowe, oraz wymiaru tych kar (§ 7. d).

§ 16.

Kary porządkowe.

Kierownictwo związku może za działania i zaniechania członków związku, skierowane przeciw tym przepisom i zarządzeniom, które wydało kierownictwo związku w myśl niniejszego rozporządzenia dla osiągnięcia celów związku, orzekać kary porządkowe, jeżeli stan faktyczny podlega karze porządkowej na podstawie zatwierdzonej uchwały zgromadzenia związkowego (§ 7. d).

Od orzeczenia kary porządkowej przez kierownictwo związku można odwołać się do rozstrzygnięcia sądu rozjemczego (§ 17.); odwołanie to nie ma jednak skutku odraczającego.

Kwoty kar będą ściągane na prośbę kierownictwa związku w drodze egzekucji politycznej i wpływają na ten cel dobra powszechnego, jaki na wniosek kierownictwa związku oznaczy Minister handlu.

§ 17.

Sąd rozjemczy.

Dla rozstrzygnięcia we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach związkowych, dalej w tych przypadkach, w których członkowie związku czują się pokrzywdzonymi w swych prawach przez rozstrzygnięcie lub zarządzenie, wydane przez kierownictwo związku lub przez zgromadzenie związkowe, tworzy się związkowy sąd rozjemczy.

Rozstrzygnięć i zarządzeń zgromadzenia związkowego względnie kierownictwa związku, zatwierdzonych przez interesowanych Ministrów (§§ 14. i 15.), nie można zaczepiać przed sądem rozjemczym.

O działaniach i zaniechaniach, skierowanych przeciw zarządzeniom lub przepisom, wydanym przez kierownictwo związku po myśli niniejszego rozporządzenia, winno donieść kierownictwo związku w razie, jeżeli ono samo nie ma prawa w myśl § 16. orzec kary porządkowej, sądowi rozjemczemu, który ma orzec o zawieszeniu kary porządkowej.

Sąd rozjemczy rozstrzyga następnie o odwołaniach, wniesionych przez członków związku od orzeczonych przez kierownictwo związku kar porządkowych.

Jeżeli dla pewnych stanów faktycznych ustanowiono pewien wymiar kary uchwałą zgromadzenia związkowego, zatwierdzoną przez Ministra handlu (§§ 7. d i 15. d), jest sąd rozjemczy, związanym tem przy wymiarze kary. We wszystkich innych przypadkach podlega wymiar kary swobodnej ocenie sądu rozjemczego, jednak kara porządkowa nie może w każdym poszczególnym przy padku przekraczać 20.000 K.

Sąd rozjemczy składa się z funkcjonariusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, w charakterze przewodniczącego i z czterech członków, lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i zastępcy wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe. Nie mogą oni należeć do kierownictwa związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu rozjemczego są ostateczne. Postępowanie przed sądem rozjemczym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu rozjemczego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i rzeczoznawców oraz przesłuchiwać te osoby i strony pod przysięgą.

Kwoty kar będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucji politycznej i wpływają one na ten cel dobra powszechnego, jaki na wniosek kierownictwa związku oznaczy Minister handlu.

§ 18.

Kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają one surowszemu postanowieniu karnemu, będą polityczne władze I. instancji karały

grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do 6 miesięcy. Kary te można orzec także obok siebie.

§ 19.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu zgromadzenia związkowego przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 20.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toggenburg wtr.

Banhans wtr.

Czapp wtr.

Mataja wtr.

Schauer wtr.

Wimmer wtr.